विद्युदत्तेन नैवेद्येयेस्य लम्बोदरं पुरा।
पित्रा दत्तेन विधिवेन्दे लम्बोदरञ्च तम् ॥५॥
शूर्पाकारौ च तत्कर्णौ विघ्नवारणकारणौ।
सम्पदास्थानरूपौ च शूर्पकर्णं नमाम्यहम् ॥६॥
विष्णुप्रसादपुष्पञ्च मूर्ध्नि सुनिहितम्।
तद्वक्रेन्द्रवक्त्रयुक्तं गजवक्त्रं नमाम्यहम् ॥ ७ ॥
गुहस्याग्रे च जातोऽयमाविर्भूतो हरग्रहे।
वन्दे गुहाग्रजं देवं सर्व्वदेवाग्रपूजितम् ॥ ८ ॥
एतन्नामाष्टकं दुर्गे नामार्थसंयुतं परम्।
पुत्रस्य पश्य वेदे च तदा कोपं तथा कुरु ॥
एतन्नामाष्टकं स्तोत्रं नामार्थसंयुतं शुभम्।
त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नित्यं च सुखी सर्व्वतो जयी ॥
ततो विघ्नाः पलायन्ते वैनतेयादयथोरगाः।
गणेश्वरप्रसादेन महाज्ञानी भवेद्ध्रुवम् ॥
पुत्रार्थी लभते पुत्रं भार्य्यार्थी विपुलां स्त्रियम्।
महाजडः कवीन्द्रश्च विद्यावांश्च भवेद्ध्रुवम् ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते गणपतिखण्डे ४४ अध्यायः ॥

अस्य कवचं यथा,—

नारद उवाच।

"संसारमोचनस्यास्य कवचस्य प्रजापतिः।
ऋषिश्छन्दश्च दृष्टो देवो लम्बोदरः स्वयम् ॥
धर्म्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्त्तितः।
सर्व्वेषां कवचानाञ्च सारभूतमिदं शृणु ॥
ॐ गौं गं श्रीं गणेशाय स्वाहा मे पातु मस्तकम्।
द्वात्रिंशदक्षरो मन्त्रो ललाटं मे सदावतु ॥
ॐ ह्रीं क्लीं श्री गमिति च सततं पातु लोचनम्।
तारकां पातु विघ्नेशः सततं धरणीतले ॥
ॐ ह्रीं श्रीं क्लीमिति सततं पातु नासिकाम्।
ॐ गौं गं शूर्पकर्णाय स्वाहा पात्वधरं मम ॥
दन्तांश्च तालुकां जिह्वां पातु मे षोडशाक्षरः।
ॐ श्रीं लम्बोदरायेति स्वाहा गण्डं सदावतु ॥
ॐ गां गं गजाननायेति स्वाहा स्कन्धं सदावतु ॥
श्रीं क्लीं क्लीमिति कङ्कालं पातु वक्षःस्थलञ्च गं।
पादौ पादौ सदा पातु सर्व्वाङ्गं विघ्ननिघ्नकृत् ॥
प्राच्यां लम्बोदरः पातु आग्नेय्यां विघ्ननायकः।
दक्षिणे पातु विघ्नेशो नैर्ऋत्यान्तु गजाननः।
पश्चिमे पार्व्वतीपुत्रो वायव्यां शङ्करात्मजः।
लक्ष्मीशश्चोत्तरे तु परिपूर्णतमस्स च ॥
ऐशान्यामेकदन्तश्च हेरम्बः पातु चोर्द्धतः।
गजाधिपोऽप्यधः पातु सर्व्वपूज्यश्च सर्व्वतः।
स्वप्ने जागरणे चैव पातु मे योगिनां गुरुः।
इति ते कथितं वत्स! सर्व्वमन्त्रौघविग्रहम्।
संसारमोहनं नाम कवचं परमाद्भुतम् ॥
श्रीकृष्णेन पुरा दत्तं गोलोके रासमण्डले।
वृन्दावने विनीताय मह्यं दिनकरात्मज ॥
मया दत्तञ्च तुभ्यञ्च यस्मै कस्मै न दास्यसि।
परं वरं सर्व्वपूज्यं सर्व्वसङ्कटतारणम् ॥
गुरुमभ्यर्च्य विधिवत् कवचं धारयेत्तु यः।
कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ सोऽपि विष्णुर्न संशयः ॥
अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च।
अष्टेन्द्रकवचस्यास्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥
इदं कवचमज्ञात्वा यो भजेच्छङ्करात्मजम्।
शतलक्षप्रजप्तोऽपि न मन्त्रः सिद्धिदायकः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते गणपतिखण्डे गणेशकवचं नाम १३ अध्यायः ॥ * ॥ अथ विनायकशान्तिः।

याज्ञवल्क्य उवाच।

"विनायकोपसृष्टस्य लक्षणानि निबोधत।
स्वप्नेऽवगाहते यस्य जलं सुरुचिरं पश्यति।
विमना विफलारम्भः स दीर्घायुर्निमित्ततः ॥
राजा राज्यं कुमारी च पतिं पुत्रञ्च गुर्व्विणी।
नाप्नुयात् स्वपनस्य पुण्यैरुक्तं विधिपूर्व्वकम् ॥
गौरसर्षपकल्केन सद्यो नोत्सारितस्य च।
सर्व्वौषधैः सर्व्वगन्धैर्विलिप्तश्चिरसस्तथा ॥
भद्रासनोपविष्टस्य स्त्रिया च द्विजान् शुभान्।
वृत्तिकां रोचनां गन्धान् गुग्गुलुं चापि सु निक्षिपेत् ॥
या आहुता स्त्रीकवर्णैश्चतुर्भिः कलसैर्ददात्।
चर्म्मण्यासुरुहे रक्ते स्थाप्यं भद्रासनं तथा ॥
सहस्राक्षं शतधारं ऋषिभिः पारयं कृतम्।
तेन त्वामभिषिञ्चामि पावमान्यः पुनन्तु ते ॥
भगस्तु वरुणो राजा भगं सूर्य्यो दृहस्पतिः।
भगमिन्द्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो ददुः ॥
यत्ते कोषसुसौभाग्यं सौमन्ते यच्च मूर्द्धनि।
ललाटे कर्णयोरक्ष्णोरापस्तत् पुनन्तु ते सदा ॥
स्नातस्य सार्षपं तैलं शुद्धेऽङ्गेऽङ्गरेण तु।
कुङ्कुमानुलिप्ते कुशान् सर्व्वेण परिस्पृश्य च ॥
मितञ्च संमितञ्चैव तथा शालकटंकटाः।
कुशाश्चा राजपुत्राश्चैव्यन्ते स्वाहासमन्विते ॥
दद्याच्चतुर्व्वधे सूर्ये कुशानास्तीर्य सर्व्वशः।
लताश्चतांस्तकुलांश्च पलाशोदुम्बरेण च ॥
पुष्पं चित्रं सुगन्धिञ्च सुराञ्च त्रिविधामपि।
मूलकं पूरिका पूपास्तथैवेक्षिकाः स्रजः ॥
दधि पायसमन्नञ्च गुडपिष्टं समोदकम्।
एतान् सर्व्वानुपाहृत्य भूमौ स्थाप्य ततः शिरः ॥
अम्बिकासुपतिष्ठेच दद्यादर्घ्यं कृताञ्जलिः।
दूर्व्वासर्षपपुष्पैश्च पुत्रजन्मभिरन्वितः ॥
कृतस्वस्त्ययनं चैव प्रार्थयेदम्बिकां सतीम्।
रूपं देहि यशो देहि भगं भगवति देहि मे ॥
पुत्रान् देहि श्रियं देहि सर्व्वकामांश्च देहि मे।
ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चात् शुक्लवस्त्रानुलेपनैः ॥
वस्त्रयुग्मं गुरोर्दद्याद्दारार्थं पूज्य यत्नतस्तथा।
श्रेयःकर्म्मफलं विद्यात् सूर्य्यार्चनरतस्तथा ॥"
इति गारुडे १०० अध्यायः ॥*॥

अथ गणेशमन्त्राः।

"पञ्चान्तकं शशिधरं बीजं गणपतेर्विदुः।"
पञ्चान्तको गकारः। ध्यानन्तु गणेशशब्दे द्रष्टव्यम्। अस्य पुरश्चरणं चतुर्लक्षजपः ॥ * ॥
अथ महागणपतिमन्त्रः। निबन्धे।
"श्रीशक्तिस्मरभूविघ्नबीजानि प्रथमं वदेत्।
ङेन्तं गणपतिं पश्चात् वराणि वरदं पदम् ॥
उक्त्वा सर्व्वजनं मेऽन्ते वशमानय ठद्वयम्।
अष्टाविंशत्यक्षरोऽयं ताराद्यो मनुरीरितः ॥"
भूबीजमाह।
"स्मृतिस्थं मांसमौविन्दुयुक्तं भूबीजमीरितम्।"
स्मृतिर्गकारः। मांसं लकारः ॥ * ॥ अस्य ध्यानम्।
"नवरत्नमयं द्वीपं स्मरेदिक्षुरसाम्बुधौ।
तदीक्षिधौतपर्य्यन्तं मन्दमारुतलेखितम् ॥
मन्दारपारिजातादिकल्पवृक्षलताकुलम्।
उद्भूतरत्नच्छायाभिररञ्जीकृतभूतलम्।
उद्यद्दिनकरेन्द्वभ्यासुद्भावितदिगन्तरम् ॥
तस्य मध्ये पारिजातं नवं रत्नमयं स्मरेत्
ऋतुभिः सेवितं षड्भिरनिशं प्रीतिवर्द्धनम् ॥
तस्याधस्तात् महापीठे रचिते माल्लकाम्बुजे।
षट्कोणान्तस्त्रिकोणस्थं महागणपतिं स्मरेत् ॥
हस्तीन्द्रानननिन्दुचूडमरुणच्छायं त्रिनेत्रं रसा-
दाश्लिष्टं प्रियया सपद्मकरया स्वाङ्कस्थया
सन्ततम्।
बीजापूरगदाधनुस्त्रिशिखयुक्पद्मकाञ्जपाशोत्पलं
प्रीत्यग्रस्तविषाणगण्डकलसान् हस्तैर्वहन्तं
भजे ॥
गण्डपालिगलद्दानपूरलालसमानसान्।
द्विरेफान् कर्णतालाभ्यां वारयन्तं सुहुर्मुहुः ॥
करायस्तमाणिक्यकुम्भवक्त्रविनिःसृतैः।
रत्नवर्षैः प्रीणयन्तं साधकं मदविह्वलम् ॥
माणिक्यमुकुटोपेतं रत्नाभरणभूषितम् ॥"
अस्य पुरश्चरणं चतुर्लक्षजपः ॥*॥ अपि च।
"शक्तिरङ्गनिजं बीजं महागणपतिं वदेत्।
ङेन्तमग्निवधूप्रोक्तो मन्त्रोऽयं द्वादशाक्षरः ॥"
अस्य ध्यानम्।
"सुक्तागौरं मदगजमुखं चन्द्रचूडं त्रिनेत्रं
हस्तैः स्त्रीयैर्दधतमरविन्दद्वयौ रत्नकुम्भम्।
अङ्कस्थाया: सरसिजरुचेस्तद्वयालम्बिपाणे-
र्देव्या योनौ विनिहितकरं रत्नमौलिं
भजामि ॥"
अस्य पुरश्चरणं लक्षजपः ॥*॥ मन्त्रान्तरम्।
"शक्तिरङ्गं निजं बीजं वशमानय ठद्वयम्।
ताराद्यो मनुराख्यातो दशवर्णाक्षरान्वितः ॥"
अस्य ध्यानम्।
"हस्तैर्बिभ्रतमिक्षुदण्डवरदौ पाशाङ्कुशौ पुष्कर-
स्रग्दण्डप्रमदावराङ्गमनयाश्लिष्टं श्रयाग्रस्थया।
श्यामाभा विधृताभया त्रिनयनं चन्द्रार्द्धचूडं
भया-
रक्तं हस्तिमुखं स्मरामि सततं भोगातिलोलं
विभुम् ॥"
अस्य पुरश्चरणं लक्षत्रयजपः ॥*॥ अथ हेरम्बमन्त्रः। स च ककारयुक्तो गकारः सबिन्दुः प्रणवादिगमोऽन्तस्चतुरक्षरः। निबन्धे।
"पञ्चान्तको बिन्दुयुक्तो वामकर्णविभूषितः।
तारादिहृदयान्तोऽयं हेरम्बमनुरीरितः।
चतुर्वर्णात्मको नृणां चतुर्व्वर्गफलप्रदः ॥"